

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XLII. Qualiter deposito Macedonio, Eudoxius Episcopatum CP. obtinuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

καὶ γὰρ αὐτῷ, μήτε ἐσίαν, μήτε ὑπόσασην
Ἐπί Θεοφίλου ταῦτη ἐλφίλας ὁ τῷ γότ-
θων Ἐπίσκοπος τὸ τέλον τιμάσθε τὸν
γότθων ἐμπειρὸν εὐχόνον, τὴν ἐν νησίᾳ πίσιν ἡσά-
ζετε, ἐπόμφων θεοφίλων, ὃς τῷ γότθων ἐπί-
σκοπος ἦν, τῇ ἐν νησίᾳ τιμώδῳ παρὰν καθε-
πέγραψε τοσαῦτα μηνιν τιμήτων εἰρήσθω.

A enim adjectum est, ut neque substantia neque hypostasis de Deo diceretur. Porro huic fidei etiam Ulfila Gothorum Episcopus tunc primum consentit. Nam ante illud tempus Nicenam fidem amplexus fuerat: secutus Theophilum, qui cum Gothorum esset Episcopus, Niceno Concilio praesens subscriperat. Sed de his haec tenus.

Κεφ. μδ.

Πειραιώπειον Μακρινίτην, ἐνδόξην πατέρου τοῦ
Κονσταντίνου πόλις κατέχειν.

OΙ δὲ φειδακάνιον καὶ ἐνδόξιον, ἐν τῷ
κωνσταντίνου πόλει τοῦ ἀνταυτού
καὶ αὐτοὶ τιμᾶς τῷ ἔτερῷ μέρες, ἀγῶνα ἐπί-
θεντο ισέον δὲ, ὅπις ἐδέτεροι διὰ θρησκείαν,
ἄλλα δὲ ἐτέροις τοφάσεις, ταῖς καθαρέ-
σις πεποίηται. διακενόμορφος γάρ τοι πί-
στος, ἐν τῷ καθαρεῖν ἀλλήλας, τὴν αλλήλων
πίστιν εἰς δερμάτων συγχώμενοι ἢ οἱ φει-
δακάνιον τῇ Βασιλέως ὄργῃ, πνοειδέα τε τῷ
ἄλλῳ, καὶ μάλιστα κατὰ μακεδονίας Φυ-
λάρην ἐκπελέσται ἐπειδαλέει, καθαρός
τορώτον μὲν μακεδόνιον, καὶ ἀστιπολῶν
Φοινικὸν ψρόμενον, καὶ τοι διάκονον Ἐπί τορνεία
ἀλόντα ἐδέξατο εἰς κοινωνίαν ἐλεύσιον δὲ τὸν
κυζίκην, διότι ἐργάλειον τινὰ ιερέα τὸν τύρων
προκλέειν, Ἐπί γονείας ληφθέντα βασιλίσας,
εἰς διάκονον τοσούταντον βασίλειον δὲ, τὸν Σ
Βασιλάν, καὶ γὰρ ἔτι τινὰ ὄνοματά τοῦ, τὸν δὲ
ἄγκυρα εἰς τὸν τόπον μαρκέλλας τοσούταν-
τοντούτα, τινὰ διδίκιας τινὰ βασανίσαντα, καὶ σι-
δηρόδεσμοις φυλακαῖς καταπλείσαντα, καὶ
στιγμοφανίας ίστιν ἐρράψεν ἔτι μὲν Σότι
δὲ Ἐπισολῶν τὰς ἐν αὐτοῖς ἐκκλησίας ἐτά-
ραξεν δρακόντιον δὲ, ὅτι διπολυαλαζίας μετέ-
βη εἰς περγαμονταῖς καθεῖλον ἢ καὶ νεωνταῖς τὸν
σελδικεῖας ἐν ἡγεγόνει τιμώδῳ, ἔτι μὲν
καὶ σωφρένιον τὸν πομπούπολεως τῆς ἐν
ταφλαγονίᾳ, καὶ ἐλπίδιον σταύλων τῆς μα-
κεδονίας, ἐν τῶν ιεροσολύμων κύριοι πολοι, καὶ
ἄλλας δὲ ἄλλας αιτίας ἐξέβαλλον.

Cæterum Acacius & Eudoxius &
qui cum illis erant Constantino-
poli, id maxime ambibant, ut & ipsi
vicissim nonnullos adversarum partium
deponerent. Sciendum porro est, neu-
trō ob religionem, sed propter alias
causas, hujusmodi depositiones decre-
visse. Nam quamvis in fide dissente-
bant, tamen cum se vicissim depone-
rent, neutra pars alterius fidem insimu-
lavit. Qui igitur ab Acacio stabant,
aburentes Imperatoris indignatione,
quam ille jampridem animo conce-
ptam tūm aduersus alios tūm præcipue
contra Macedonium explere satagobat,
primum quidem deponunt Macedoni-
um, tum quod plurimatū cedū
auctor fuisset, tum quod diaconum in
fornicatione deprehensum ad commu-
nionem admiserat, Eleusium deinde
Cyzicenæ urbis Episcopum, propterea
quod Heraclium quendam Herculis
Tyrii sacerdotem, maleficii & magica-
rum artium convictū, cum sacro baptis-
mate initiasset, mox diaconum ordina-
verat. Tum Basilium seu Basilam, sic e-
nim etiā appellabatur, qui Marcelli loco
Episcopus Ancyra fuerat constitutus,
eo quod quendam injuste torterat, &
catenis ferreis vincitum custodia manci-
paverat: præterea eo quod aduersus
nonnullos calumnias struxerat: deni-
que quod Ecclesiæ Africae epistolis suis
perturbaverat. Dracontium verò idecir-
co deposuerunt, quod ex Galatia Per-
gamum transilierat. Abdicarunt etiam
Neonam Episcopum Seleuciae, qua in
urbe synodus habita fuerat: Sophroniū
quoque Episcopum Pompejopoleos,
qua urbs est Paphlagoniæ: Elpidium
Satalorum Armeniæ, Cyrillum Hiero-
solymorum Episcopum, alios denique
alias ob caulas exauctorarunt.

V ij